

community

The New Apostolic Church around the world

01/2015/LT

2015 metų šūkis:

Džiaugsmas Kristuje

Pasitikrinimas, pasikeitimas,
atsinaujinimas: pamaldos
Liuksemburge

Mažasis Katekizmas:
klausimai ir atsakymai

New Apostolic Church
International

Visam pasauliui

Mieli broliai ir seserys visame pasaulyje,

džiaugiuosi galėdamas Jums pristatyti naują tarptautinį Naujosios apaštalų bažnyčios narių žurnalą: žurnalas „community“, kurio pirmąjį leidimą dabar skaitote, nuo šiol pasirodys kiekvieną metų ketvirtį ir spausdintoje ar elektroninėje formoje pasieks kiek įmanoma kiekvienus Naujosios apaštalų bažnyčios nario namus.

Anglakalbis pavadinimas „community“ aiškinamas trejopai.

- **Komunikacija (iš anglų k.: communication):** naujasis žurnalas turi padėti, kad svarbi informacija – ar ji būtų iš pamaldų, ar ji būtų skirta mokymui, dabartiniams įvykiams ar bažnyčios vystimuisi – pasiektų kiek galima Jus visus, mieli broliai ir seserys.
- **Vienybė (iš anglų k.: unity):** Mes turime vieną tikėjimą ir vieną tikslą. Todėl yra svarbu, kad mokyme ir jo pritaikyme kasdieniniame gyvenime, apie kurį girdime pamaldose, mes kiek įmanoma būtume viename lygmenyje. Tokiu būdu norime stiprinti tarptautinės bažnyčios pamatą ir skatinti vienybę.
- **Bendrystė (iš anglų k.: community):** Mes esame tarptautinė bendruomenė su daugybe socialinių ir kultūrinių skirtumų. Straipsniai apie įvairiaspalvį bendruomenių gyvenimą aplink visą Žemės rutulį turi prisidėti prie to, kad mes vienas kitą geriau pažintume ir išmoktume suprasti vieni kitus.

Galbūt kažkas iš Jūsų pasiilgs žurnalo „Mūsų šeima“ savo gimtąja kalba. Tačiau mes pastebėjome, kad tokiu būdu nebesieksime tiek daug brolių ir seserų, kaip praeitais dešimtmečiais. Todėl 2013-ųjų rudenį Kanadoje krašto apaštalų susirinkimas priėmė naują komunikacijos koncepciją. Greta

Tarptautinė NAB

žurnalo „community“ yra ir tiesioginio prisijungimo žinių žurnalas nac.today, kuris Jus kasdieną aprūpins naujienomis iš Naujosios apaštalų bažnyčios pasaulio.

Tegul šios naujovės – atitinkamai pagal aktualų šių metų šūkį – stiprins „džiaugsmą Kristuje“ ir padės mums nors truputį priartėti prie mūsų bendro tikslo. Tikiuosi, Jūs galėsite pradėti šiuos jau nebe visai naujus metus tokioje Dvasioje ir linkiu ateinantiems mėnesiams daug džiaugsmo, augimo Jėzaus Dvasioje ir Aukščiausiojo palaimos.

Jūsų Jean-Luc Schneider

Pasitikrinimas, pasikeitimas, atsinaujinimas

Nuotraukos: Marcel Felde

2015-ųjų sausio 11-osios pamaldos Liuksemburge

Biblijos žodis iš Laiško romiečiams 12, 2

“Ir neskite šiuo pasauliu, bet pasikeiskite atsinaujindami dvasia, kad galėtumėte suvokti Dievo valią, – kas gera, tinkama ir tobula.”

Mieli broliai ir seserys, gerbiami svečiai, čia ir prisijungusiose bendruomenėse. Džiaugiuosi, kad šiandien galiu būti Liuksemburge kartu su savo broliais ir seserimis, ir kad mes šiais metais galime žengti dar vieną žingsnį metuose, kurie turi būti džiaugsmo Kristuje metais. Jau kai kurie su manimi susisieki ir pasidalino: „Džiaugsmo metai prasideda gerai. Ar matei, kiek jau visko įvyko?“ Tačiau, broliai ir seserys, vis tiek išlieka tas pats: mes trokštame šiais metais džiaugtis Kristuje. O tai mes galime. Pirmiausia todėl, kad mums mielas Dievas vis naujai dovanos gražias dovanas, kuriomis galėsime džiaugtis. Net jei ir bus sunkių dienų, o tokių visi turėsime ateityje. Kiekvienas jau esame turėję sunkių dienų – net ir šiais metais. Tačiau vis tiek galime džiaugtis. Tai neturi nieko bendro su linksnumu ar šlovinimu bei garbinimu, tačiau mes galime patirti, kad Viešpats Jėzus būtent išbandymų laikotarpiu yra labai arti. O tai yra ypatingas džiaugsmas, kai pastebi, jog mielas Dievas yra labai arti manęs.

Priežastį džiaugsmui turime visada – geros ir mažiau geros dienos – nes pats Viešpats Jėzus minėjo: „Džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje“ (iš Luko 10, 20). Vakar su vaikais kalbėjome apie tai, kas yra dangus. Diskusija buvo įdomi. Nenoriu dabar grįžti prie to. Jūs patys galite apie tai pagalvoti. „Džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje.“ Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad Viešpats Jėzus mirė dėl mūsų, kad mes turėtume priėjimą prie bendrystės su Dievu. Jis ėjo mūsų priešakyje: „Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš“ (Jono 14, 3). Kaip galime tai įsivaizduoti? Jau kartą sakiau vaikams, kad tai labai paprasta: kai kurių renginių metu, pavyzdžiui, šventinių pamaldų metu, kokį nors žmogų pasiunčiame ir paprašome: „Užimk ir man vietą!“ Tada tas žmogus padeda ant vienos sėdimos vietos giesmyną, rankinę ar kažką panašaus. Ir jei kažkas prieina, tada sakoma: „Ši vieta užimta!“ „Taip, o kodėl?“ – „Na, tai mano draugui!“ Ir laikome šią vietą užimtą. Ir kai draugas ateina, sakome: „Čia tavo vieta!“ Lygiai taip pat dėl tavęs padarė Viešpats Jėzus. Jis sugrįžo pas savo Tėvą ir laiko užėmęs vietą tau ir man bei sako: „Tai yra vieta mano broliui, tai yra vieta mano seseriai, ši yra jam, o ši – jai numatyta.“ Mūsų vardai įrašyti danguje, nes Viešpats Jėzus kiekvienam iš mūsų numatė vietą bendrystėje su Dievu. Jei į tai gilinamės, visada turime priežastį džiaugsmui.

Taigi, perskaičiau visiems gerai žinomą, bet mūsų laikmečiui tinkantį žodį. Paulius rašo romiečiams: „Nesekite šiuo pasauliu, bet pasikeiskite atsinaujindami dvasia...“ Išgirdę žodį „pasaulis“, tuojau pat galvojame apie piktajį, apie blogus žmones ir visa kita. Čia kalbama ne apie tai. Čia kalbama apie

laiką, apie laiko dvasią. Paulius nori tuo parodyti: iš vienos pusės mes turime visagalį Dievą, kuris niekuomet nepasikeis. Jam nereikia keistis, jis yra tobulas. Jis nesikeis net esant tam tikrų įvykių spaudimui. Jo darbai ir veikimas neįtakojami žemiškųjų įvykių. Toks yra Dievas. „Aš esu Viešpats, – aš nesikeičiu“ (Malachijo 3, 6).

O iš kitos pusės mes turime laiko dvasią kaip išraišką to, kad žmonija nuolat keičiasi. Leiskite man paliesti tik du punktus: santykį į Dievą ir santykį į artimajį. Jie keičiasi nuolat. Jei sekasi gerai, mielojo Dievo nereikia taip dažnai. Jei einasi blogai, tada bėgame vėl pas jį: mielas Dieve, tu turi padėti! Priklausomai nuo to, kaip elgiasi kitas ir kas vyksta pasaulyje, keičiasi tarpžmogiškieji

santykiai. Kartais visi kiti yra geri ir malonūs, o kartais artimasis yra blogiausias priešas. Tai yra nuolatinis virsmas. Priklausomai nuo pasaulinių įvykių keičiasi ir santykis į Dievą, keičiasi santykis į artimajį, keičiasi nuomonės ir santykis į tiesą. Paulius sako: „Nesekite šiuo pasauliu, bet suvokite Dievo valią.“ Jis ragina mus: seekite save su Dievu, kitais žodžiais tariant: nesileiskite pagaunami laiko dvasios! Dėl jos mūsų santykis į Dievą neturi keistis. Mūsų santykis į artimajį neturi būti įtakojamas to, kas vyksta pasaulyje. Mūsų orientyras yra visagalis Dievas. Mes siejame save su juo, su tuo, ko jis trokšta, ką jis sako; jo tiesa yra mūsų tiesa. Mes nesileisime įtakojami daugumos nuomonės. Ir jei visas pasaulis mato tam tikrą dalyką kitaip, tai mes sakome: „Mums labai gaila, bet mes remiamės Dievu, o Dievo įsakymai nepasikeitė. Mes negalime prie jūsų prisidėti.“ Net jei mūsų būtų tik labai mažas būrys, kas iš tiesų nėra – mes kaip krikščionys, kaip tikintys žmonės remsimės Dievu. Negalima sakyti: bet juk visi žmonės taip daro ir visi žmonės taip mato! Ne, Paulius sako, jog turime patys patikrinti, tai yra mūsų atsakomybė. Dėl mano santykio į Dievą, dėl mano santykio į artimajį, esu pats atsakingas. Mano užduotis yra patikrinti: ar tai sutampa su Dievo valia?

„Suvokite Dievo valią... kas gera.“ Kas yra gera? Paulius sako: „Įstatymas šventas; įsakymas taip pat šventas, ir teisingas, ir geras“ (Romiečiams 7, 12). Ar pasaulis stovėtų ant galvos ar ne, tai yra mūsų orientyras. Tai visuomet galioja. Prie įstatymų priklauso ir meilės įsakymas. „Tu turi mylėti Dievą“, „tu turi mylėti savo artimajį kaip save patį“. Jėzus labai išsamiai paaiškino, ką reikia mylėti artimajį kaip save patį. Jis paliepė: „Tad visa, ko norite, kad jums darytų žmonės, ir jūs patys jiems darykite!“ (Mato 7, 12). Paprasčiau nebūna. Tai galioja visais laikais ir visuose santykiuose, net ir šiandien, 2015-aisiais, Europoje, Afrikoje, Amerikoje. Vis naujai turime save patikrinti: ar vis dar taip yra? Ar aš dar vis taip elgiuosi? Ar aš

*„Mūsų vardai įrašyti danguje,
nes Viešpats Jėzus kiekvienam
iš mūsų numatė vietą
bendrystėje su Dievu.“*

Apaštalas Jens Lindemann
(Hessen/Rheinland-Pfalz/Saarland)
patarnavimo metu

vis dar taip protauju? Kas yra gerai? Gerai yra Dievo įstatymas, dešimt įsakymų, meilės Dievui ir artimajam įsakymas.

Jei toliau sakoma: „Suvokite Dievo valią ... kas tinkama“, tai mes turime galvoti apie tai, kas Viešpačiui yra tinkama.

Kartais mokiniai manydavo, jog elgiasi taip, kaip Jėzus iš jų tikisi, bet jie klydo. Viešpats jiems turėjo sakyti: taip negalima! Mokiniai suprato, kokia jų užduotis. Jų užduotis buvo veikti pagal įstatymą. Jų užduotis buvo tarnauti Viešpačiui. Jų užduotis buvo skelbti ir ginti tikėjimą. Taigi, jie suprato savo užduotį ir viskas buvo tvarkoje. Tik ne visada teisingai jie susidėliodavo prioritetus. Pagalvokime apie Petrą. Jis suvokė, kad turi ginti Viešpatį. Kai vyriausiojo kunigo tarnai atėjo suimti Viešpaties, jis išsitraukė kalaviją ir nukirto ausį vienam iš jų (plg. Jono 18, 10). Jėzus turėjo pasakyti: ne, tai man nepritinka. Taip negali manęs ginti! Išvada: Dievui nėra tinkama, jei mes, skelbdami ar gindami savo tikėjimą, sužeidžiame artimajį. Tai mūsų visuomenėje turime nuolatos kartoti. Dievui taip nėra tinkama. Tai galioja ir mums.

Kitą kartą Jonas atėjo pas Viešpatį ir tarė: „Mokytojau, mes matėme vieną tokį, kuris nevaikščioja su mumis, bet tavo vardu išvarinėja demonus. Mes jam draudėme, nes jis nepanoro eiti su mumis“ (Morkaus 9, 38). Jonas buvo pasipiktinęs. Tačiau Viešpats jam atsakė: „Nedrauskite jam! [...] Kas ne prieš mus, tas už mus!“ (Morkaus 9, 40). Manau, Joną tai nustebino, nes jis buvo įsitikinęs, jog daro gera. Galbūt jis tikėjosi pagyrų iš Viešpaties: tu pasielgei gerai! – Tačiau Jėzus tai matė kitaip.

Aš dažnai mažčiau apie šį įvykį. Atsiranda žmogus, kuris neseka Viešpačiu. Jis tikrai nemato Viešpatyje Dievo Sūnaus, tačiau jis trokšta daryti gera ir padaro gera, padeda savo artimajam. Jis išvaro dvasias, taigi, padaro stebuklą. Akivaizdžiai Dievas buvo su juo ir panaudojo jį kaip įrankį, kad padarytų kitam gera, tačiau jis neseka Jėzumi. O Jėzus sako: viskas yra tvarkoj!

Yra daugybė žmonių Žemėje, kurie neprijaučia mūsų tikėjimui, net ir tikėjimui Jėzumi Kristumi, Dievo Sūnumi. Ir vis tiek jie

stengiasi daryti gera artimajam ir Dievui. Dievas panaudoja juos kaip įrankius daryti gera. Jam nebūtų tinkama, jei mes jų nevertintume, negerbtume ar netgi pultume. Tai ne mano atradimas, tai išeina iš Viešpaties žodžių.

„Dievui nėra tinkama, jei mes, skelbdami ar gindami savo tikėjimą, sužeidžiame artimajį.“

Ši pagarba nepakeis mūsų tikėjimo. Mes tikime Jėzumi Kristumi, einame keliu, kuris yra mums nutiestas link išganymo. Mes tikime Kristaus sugrįžimu, tikime apaštalų tarnyste. Bet dėl šios priežasties mes neturime negerbti kitų, žinodami, kad

mielas Dievas gali dirbti ir su kitais žmonėmis, jiems padėti, juos laiminti ir jie gali daryti gerus darbus. Tai bus tinkama Dievui, jei mes juos gerbsime.

Kitą kartą Jonas, pamatęs, jog Jėzus nebuvo priimtas Samarijoje, sakė: „Viešpatie, jei nori, mes liepsime ugniai kristi iš dangaus ir juos sunaikinti!“ (Luko 9, 54). Tačiau Jėzus jiems

viršuje: mišraus choro giesmininkės
kairėje: apaštalas Rudolf Kainz (Austrija) patarnauja

papriekaištavo. Tai jam nepasirodė tinkama. Jis nenorėjo, kad žmonės būtų verčiami jį priimti, kad jiems būtų grasinama: jei jūs to nedarysite, nukris ugnis iš dangaus!

Dievui nėra tinkama, kai žmonės norima motyvuoti

grasinimais ar sukeliant baimę. Turime mylėti Dievą ir savo artimąjį. Šį įsakymą reikia suprasti teisingai ir jį įgyvendinti. Viešpats Jėzus tai darė labai aiškiai: mūsų santykis į Dievą yra priklausomas nuo mūsų santykio į artimąjį. Vieno negalima atskirti nuo kito. Jis tai paaiškino tokiais žodžiais: „Jei neši dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, jog tavo brolis turi šį tą prieš tave, palik savo atnašą tenai prie aukuro, eik pirmiau susitaikinti su broliu, ir tik tada sugrįžęs aukok savo dovaną“ (Mato 5, 23.24). Negalima tarnauti Dievui, o savo artimojo negerbti ar būti jam priešū. Dievo meilė ir artimojo meilė yra neatskiriamos.

Jėzus taip pat aiškiai parodė, kad mes negalime pasirinkti savo artimojo. Būtų gerai, jei aš nuspręščiau, ką mylėti. Viešpats nusprendžia, kas yra tavo artimasis! Artimasis yra tas, kuris serga, kuris randasi kalėjime – įsivaizduokime tai -, nepažįstamasis, kuris yra visai kitoks, kuris yra kitos kultūros, kito tikėjimo, kuris turi kitą nuomonę, (Mato 25, 35-40). Jį turi mylėti! Pats negali nuspręsti, kas yra tavo artimasis. Artimasis yra tas, kurį Dievas pastatė šalia tavęs. Žinoma, kol

nepažįstamasis yra savo šalyje, labai toli, mes jį mylime. Bet galbūt Dievas nusprendė, kad sergantysis, vargšas, nuteistasis, nepažįstamasis gyvena tavo kaime ar tavo mieste. Dievas taip norėjo. Jis dabar yra tavo artimasis. Taigi, pasitikrink, kas yra tinkama Dievui!

Matome, kad mūsų tikėjimas, Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimas, yra labai konkretus. Labai greitai galima tai paversti praktika. Turime mylėti tą, kurį Dievas pastatė šalia mūsų.

Jėzus taip pat paaiškino, kad tarnavimo artimajam negalima pakeisti tarnavimu Dievui. Tai yra nedaloma. Kai kurie žmonės mano, jog jei jie tarnauja artimajam, tai jiems nereikia tarnauti Dievui. Taip negalima. Jūs juk žinote, kai Marija atsinešė brangaus aliejaus ir juo

tepė kojas Viešpačiui, tai vienas iš mokinių pasakė: „Kodėl to tepalo neparduoda už tris šimtus denarų ir pinigų neatiduoda vargšams?“ O Jėzus tarė: „Palik ją ramybėje. Ji tai laikė mano laidotuvių dienai. Vargšų jūs visada turite su savimi, o mane ne visuomet turėsite“ (Jono 12, 1-8). Tarnavimas artimajam nepakeičia tarnavimo Dievui. Reikia daryti abu šiuos darbus.

dešinėje: vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider po pamaldų su broliais ir seserimis

apačioje: pamaldų metu gieda mišrus choras

Tai yra tinkama Dievui.

„Suvokite Dievo valią ... kas tobula.“ Dievas yra tobulas, jam nereikia keistis, jam nereikia prisitaikyti. Tačiau mes esame netobuli ir turime nuolatos save patikrinti: ką aš turiu savyje pakeisti? Ne tam, kad prisitaikyčiau prie šio laikmečio dvasios, o tam, kad artėčiau prie Dievo tobulumo. Tokį klausimą sau turime nuolatos kelti ir tai galioja tiek pat bažnyčiai, tiek pat mums kiekvienam atskirai. Kokia yra Dievo valia? Ko trokšta Viešpats Jėzus? Galbūt mes turime prisitaikyti, nes konstatavome, kad Dievas žengė dar vieną žingsnį, o mes nevisiškai suvokėme, ko jis trokšta. Taip buvo Petriui. Jis manė, kad išganymas yra skirtas Izraeliui. Atitinkamai skambėjo ir pasiūstas įsakymas: „Nenuklyskite pas pagonis ir neužsukite į samariečių miestus - verčiau lankykite pražuvusias Izraelio namų avis!“ (Mato 10, 5). Bet tada Dievas jam parodė, kad jis turi eiti ir pas pagonis. Jis turėjo pakeisti savo nuomonę. Lygiai taip pat yra ir su bažnyčia. Nuolatos turime pasitikrinti, ar mūsų mokymas atitinka Dievo valią, o galbūt reikia kažką keisti. Jei atpažinsime: taip, dabar Viešpatį Jėzų suprantame geriau, tuomet turėsime pasikeisti, prisitaikyti, nes suvokėme: ką kažkada pamokslavome, nebeatitinka Dievo valios. Tai nebuvo netiesa, tačiau per laiką atpažinome: Dievo valia eina į priekį. Mes maži žmonės turime prie jos prisitaikyti.

O kas galioja bažnyčiai, tas galioja kiekvienam iš mūsų. Negalime apsisistoti ties tradicijomis ir sakyti: mes visą laiką taip darėme. Nuolatos turime sau kelti klausimą: koks mano santykis į Dievą, koks mano santykis į artimąjį? Ką aš galiu pakeisti, ką aš privalau pakeisti? Labai nepatogu – taip pat man, aš to nemėgstu – bet būtina!

Kai kuriems pasikeitimai yra priežastis pykčiui. Tačiau ištikimajam, kuris tai priima rimtai, būtent šis pasikeitimas, šis prisitaikymas, šis klausimo kėlimas, šis nuolatinis savęs tikrinimas yra priežastis džiaugtis ir didelio džiaugsmo šaltinis. Todėl tai yra labai paprasta, nes Viešpats Jėzus sakys: „Tai man patinka! Aš laiminu tave!“

ESMINĖS MINTYS

Mūsų santykis į Dievą ir į artimąjį negali būti įtakojamas įvykių ar mūsų aplinkos. Mes orientuojamės į valią Dievo, kuris iš mūsų tikisi,

- kad mes mylėsime Dievą ir savo artimąjį,
- kad mes kitiems rodysime toleranciją ir pagarbą,
- kad mes sutiksime stengtis pasiekti tobulumą.

Nuotrauka: Oliver Rütten

Katekizmas klausimuose ir atsakymuose

„Bažnyčia, kuri pamiršta savo mokymą, yra silpna bažnyčia“ – šis vyriausiojo apaštalo teiginys pamaldose Tulūzos mieste paaiškina, kaip vyriausiajam apaštalui yra svarbu, jog visi Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionys žinotų savo tikėjimo mokymą. Tikėjimo broliams ir seserims jis įdėjo į širdis troškimą, kad jie stengtųsi pažinti Naujosios apaštalų bažnyčios mokymo turinį.

Tik tas, kas įsisavino mokymą, gali jį toliau perduoti kitiems. Ir neužtenka jį vien tik žinoti, reikia būti jį įtikėjusiam. Šiame kontekste jis nurodė į netrukus pasirodysiantį „Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmą klausimuose ir atsakymuose“, kuris mūsų mokymą pateiks suprantamai.

Su numatytu „Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmo klausimuose ir atsakymuose“ (sutrumpinimas NABK KA) išleidimu 2015-ais metais bus pasiūlytos dvi šios vienos knygos formos, kurios patenkins skirtingus reikalavimus.

Jau netrukus po 2012-ųjų metų katekizmo pasirodymo pagrindinėmis kalbomis, buvo vykdoma daug kitų vertimų. Šalia spausdinto leidimo katekizmas buvo paruoštas ir elektroninėje formoje. Be to, buvo parengtos versijos internetui. Neatsilikant nuo laikmečio katekizmas buvo patobulintas ir išmaniesiems telefonams bei planšetėms. Turinio atžvilgiu visi šie leidimai atitinka pažodžiui.

Vyriausiajam apaštalui Leber rūpėjo, kad būtų paruoštos ir paskaitoms tinkamos katekizmo versijos. Jos turi tarnauti tam,

kad būtų palengvintas priėjimas prie sudėtingų kontekstų. Nuo šiol šiam tikslui bus tinkamas naujausias produktas: katekizmas klausimuose ir atsakymuose. Kad atsirastų ši knyga, katekizmo pilnos versijos tekstas buvo padalintas į 750 klausimų ir atsakymų. Lengvai suprantama šios knygos struktūra galės būti panaudota tarnybos brolių mokymams ir bažnytinėms paskaitoms pasauliniu mastu.

Kodėl „Klausimai ir atsakymai“?

Klausimų ir atsakymų schema krikščioniškuose katekizmuose yra naudojama jau šimtmečiais ir mūsų bažnyčioje taip pat turi ilgą tradicijas. Joje slypintis didaktinis metodas yra daugybę kartų išbandytas. Jis jau seniai naudojamas konfirmantų pamokose. Taigi, NABK KA ateityje bus paskaitų bei pamokų lydinčioji mokomoji priemonė. Ji yra labai gerai pritaikyta, krikščioniškąjį mokymą bendraja prasme ir mūsų bažnyčios specifinius mokymo teiginius perduoti vaizdinėmis priemonėmis.

Vyriausiojo apaštalo Leber pasiūlymu „Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmas klausimuose ir atsakymuose“ praėjo bandomąjį laikotarpį, kuris jį kurti įpareigojai projektinei grupei davė svarbių nuorodų. Iš anksto buvo paruošti trys pavyzdiniai klausimų bei atsakymų skyriai ir jie buvo išbandyti pamokose konfirmantams. Bandymai buvo praversti Afrikoje, kur gyvena didžiausia dalis mūsų bažnyčios narių.

Knygos sudarymo procese labiausiai buvo kreipiamas dėmesys į tai, kad knyga būtų lengvai skaitoma.

Todėl tekste yra daug vientisų Biblijos citatų. Jos suteikia skaitytojui privalumą, kad net ir neturėdamas po ranka Biblijos, skaitytojas galėtų perskaityti visą Biblijos ištrauką. Tai yra svarbu tų šalių atžvilgiu, kuriose ne kiekvienas turi Bibliją. Tokiu būdu ši knyga tarnauja ne tik mūsų tikėjimo mokymui, bet siūlo gerą mūsų tikėjimo mokymui esminių Šventojo Rašto teiginių apžvalgą.

Sąvokos, kurios ne kiekvienam lengvai perprantamos, išsamiai paaiškinamos toje vietoje, kur jos pirmąjį kartą paminimos. Kad šią knygą būtų galima panaudoti kartu su katekizmu, jos struktūra atitinka katekizmo suskirstymą. Todėl „Katekizmas klausimuose ir atsakymuose“ gali būti panaudotas kaip katekizmo „darbaknygė“. Tokiu būdu ji pasitarnaus mums, savarankiškai tobulėti studijuojant katekizmo turinį.

Knygos sudarymo svarbiausias tikslas buvo, pasiekti kiek įmanoma geresnį supratimą ir suvokimą. Tuo tikslu buvo naudojamos įvairios priemonės:

- Dėl vienas po kito sekančių klausimų ir atsakymų, skaitytojas tarsi paimamas už rankos ir vedamas turiniu.
- Temos yra suskirstytos į gausybę tarpinių klausimų

bei atsakymų, kad skaitytojas galėtų įsigilinti į iš dalies kompleksiską turinį. Nėra didelio reikšminio atotrūkio tarp skyrių.

- Tekstas yra suformuluotas kiek įmanoma lengvai įsimenančiai, be specifinių terminų.
- Atitinkamą minčių seką, kuri veda prie tam tikro mokymo teiginio, buvo stengiamasi pateikti be visų smulkmenų.
- Tam tikroms sąvokoms buvo įrašyti paaiškinimai arba praplėsta pasiremiant katekizmu.

Parinktos nuotraukos kviečia padaryti pertraukėlę. Viena, jos pabrėžia tekstą, kuriam yra priskirtos, o antra - jos paprasčiausiai iliustruoja. Spausdintas vaizdas yra taip pat laisvesnis, todėl prisideda prie lengvesnio skaitymo.

Vyriausiasis apaštala Jean-Luc Schneider, kuris intensyviai sekė NABK KA atsiradimo kelią, knygos įvade kreipiasi į skaitytojus tokiais žodžiais:

„Kaip ir Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmas, ši katekizmo versija taip pat yra kvietimas visiems Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionims, intensyviai nagrinėti savo tikėjimo turinį. Jis taip pat kviečia visus besidominčius pažinti Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimo mokymą. Tegul ši knyga tarnauja palaimingam naudojimuisi!“

Antspaudas

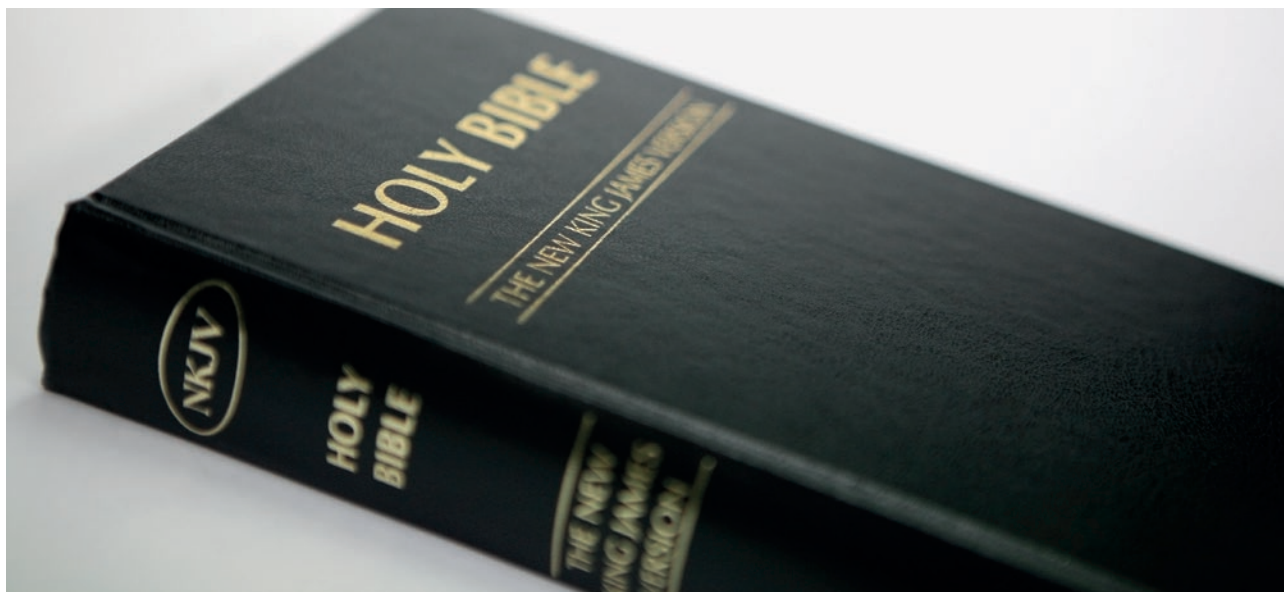
Leidėjas: Jean-Luc Schneider,

Überlandstrasse 243, CH-8051 Ciurichas, Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH

Gutleutstrasse 298, 60327 Frankfurtas prie Maino, Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

Nuotrauka: Oliver Rütten

1 skyrius: Dievo apsireiškimas

„Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmo klausimai ir atsakymai“ yra parengti metodine-didaktine forma. 750 klausimų ir atsakymų pagalba skaitytojas tarsi paimamas už rankos ir lengvai suprantamai vedamas nuo teiginio prie teiginio.

Kur slypi tikėjimo Dievu ištakos?

Tikėjimo ištakos slypi pačiame Dieve. Jis leidžiasi, kad jį žmonės atpažintų: jis „apsireiškia“. Taigi, žinojimą, jog Dievas yra, Dievas pats padovanojo žmonėms. Dievas nesislepia, o leidžia žmonėms jį atpažinti tam, kad jie galėtų kalbėti apie Dievą ir tikėti Dievu.

„Juk tai, kas gali būti žinoma apie Dievą, jiems [žmonėms] aišku; nes Dievas jiems tai leido suprasti. Jo neregimosios ypatybės – jo amžinoji galybė ir dievybė – nuo pat pasaulio sukūrimo aiškiai suvokiamos protu iš jo kūrinių...“ Romiečiams 1,19.20

Kaip apsireiškia Dievas?

Dievas apsireiškia skirtingais būdais gamtoje ir istorijoje.

Kaip Dievas apsireiškia gamtoje?

Dievas apsireiškia gamtoje kaip Kūrėjas: Visatos, žmonių,

gyvūnų ir augalų egzistencijoje.

„Tu laistai kalnus iš savo aukštos buveinės; žemė kupina tavo palaimos. Tu želdai žolę galvijams ir augalus žmonių reikalams, kad augintų maisto iš žemės...“ Psalmynas 104,13.14

Kaip kas Dievas leidžiasi atpažįstamas?

Dievas yra dvasinė Būtybė. Jis leidžiasi atpažįstamas kaip Dievas,

- Tėvas, Kūrėjas ir kūrinio Saugotojas (plg. Pradžios 1; Pradžios 8,21.22),
- Sūnus, Atpirkėjas ir Išganytojas (plg. 1. Jono 5,20),
- Šventoji Dvasia, Guodėja, vedanti į tiesos pilnatvę (plg. Jono 16,13).

Kur įamžinti Dievo apsireiškimai?

Dievo apsireiškimai įamžinti Šventajame Rašte. „Dievo apsireiškimo“ sąvoką mes suprantame keleriopai:

- Dievas leidžiasi atpažįstamas. Jis suteikia informaciją apie savo būvį (Dievo „apsireiškimai“).
- Dievas leidžia žmogui žinoti apie jo valią.
- Dievas sutinka žmogų su meile, dažniausiai savo žodyje ir sakramentuose.

Tai įvyko ne tik žmogiškų pamąstymų dėka, bet pirmiausia dėka dieviškosios valios. Krikščioniškasis Senojo Testamento kanonas remiasi judaizmo religijos hebrajų kanonu, kurio raštai galimai atsirado per 1000 metų.

Ar yra dar kitų žinių apie dieviškąjį veikimą?

Taip, Šventosios Dvasios veikimas apaštalų tarnystėje dovanoja pažinimą ir įžvalgą apie Dievo veiksmus vardan žmonių išganymo. Tai minima Biblijoje, ir Šventoji Dvasia leidžia tai atskleisti.

Kaip turi elgtis žmogus Dievo apsireiškimų atžvilgiu?

Žmogus turi tikėti Dievu ir jo apsireiškimais. Tik tikėjimo dėka žmogus gali suvokti dieviškuosius apsireiškimus. Jei jis tiki, tai dieviškieji dalykai jam yra vertingi ir lemiantys jo gyvenimą. Tam, kuris netiki Dievu kaip Kūrėju, pavyzdžiui, Visata nėra Dievo kūrinys, kuriame Kūrėjas leidžiasi atpažįstamas, o tik atsitiktinių procesų gamtoje rezultatas.

Kaip žmogus pasiekia tikėjimą?

Tikėjimą dovanoja ir jį stiprina Šventoji Dvasia. Tai vyksta ir per Evangelijos skelbimą, pasiremiant Šventuoju Raštu.

„Taigi tikėjimas iš klausymo, klausymas – kai skelbiamas Kristaus žodis.“ Romiečiams 10,17

Kas yra Šventasis Raštas?

Šventasis Raštas – Biblija – yra raštų apie Dievo veikimą, pažadus bei įsakymus rinkinys. Jis susideda iš Senojo Testamento ir Naujojo Testamento. Šventasis Raštas liudija apie Dievo apsireiškimus, tačiau nėra išsamus aprašymas visų Dievo darbų. Dievas pasirūpino, kad išliktų tai, kas svarbu žmogaus išganymui.

Žodis „Biblija“ yra kilęs iš lotyniško žodžio „biblia“ ir reiškia „knygos, ritiniai“.

Kas yra Šventojo Rašto autorius?

Šventojo Rašto autorius yra Dievas. Žmonės, kuriuos Šventoji Dvasia tam įkvėpė (inspiravo), užrašė tai, ką Dievas apreiškė. Atsižvelgiant į formą ir išraiškos būdą, biblijinėse knygose atsispindi to meto autorių pasaulio suvokimas bei patyrimai jų laikmetyje.

Žodis „inspiracija“ reiškia: „įkvėpimą, dvelksmą“. Dieviškoji inspiracija reiškia, kad Šventoji Dvasia žmogų skatina kažkam arba jam kažką perduoda.

Ar biblijinių knygų tekstai buvo patikimai perduoti?

Taip Dievas pasirūpino tuo, kad biblijinių knygų tekstai per šimtmečius išliktų nesuklastoti.

Kaip buvo sudarytas biblijinių knygų rinkinys?

Biblijinių raštų rinkinys buvo sudarytas per šimtmečius.

Pradininkas tapo krašto apaštalo padėjėju

„Visa širdimi Naujosios apaštalų bažnyčios tikintysis“, taip apaštalą João Uanuque Misselo apibūdina jo draugas. Vasario 22 dieną vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider įgaliavo jį būti krašto apaštalo padėjėju Angoloje. Gera proga pakeliauti laike ir šalyje.

Pastovus augimas

„Pradžioje buvo tik du tikintieji“, - pasakoja krašto apaštalas poilsyje Brinkmann „O po trijų dešimtmečių Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimą išpažįsta beveik 250.000 tikinčiųjų.“

Nenuostabu, giliai tikintys žmonės sutiko Naujosios apaštalų bažnyčios pradininkus. Juk Angola turi senas krikščioniškąsias tradicijas. Prieš 500 metų Portugalija kolonizavo šią vakarų Afrikos šalį ir atvertė ją į krikščionybę. Viena po kitos atsirado kaimuose bažnyčios. Katalikų bažnyčia formavo ir mokyklos bei švietimo sistemą.

Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimas taip pat buvo priimtas išskėstomis rankomis. Krašto apaštalas Brinkmann pasakoja apie kelionę į rytų Angolą 1985-ųjų rugpjūtį: „Kai pasiekėme mūsų tikslą, pamaldas laikėme valandų valandas. Prisijungdavo vis daugiau ir daugiau žmonių, jie klausėsi, leidosi krikštijami ir ženklinami Šventąja Dvasia.“

viršuje: apaštalą Misselo sveikina bendruomenės vaikai

Tinkamiausias pašnekovas kelionėje per istoriją yra krašto apaštalas Armin Brinkmann. Jis jau poilsyje, tačiau krašto apaštalo padėjėją João Uanuque Misselo jis ne tik išventino visoms tarnystėms

nuo diakono (1985) iki krašto vyresniojo (1994), bet ir kartu statė Naująją apaštalų bažnyčią Angoloje.

dešinėje: krašto apaštalas Rainer Storck su apaštalais iš savo darbo srities – Šiaurės Reino-Vestfalijos ir Angolos apačioje: įspūdžiai iš apaštalų susitikimo Angoloje

Nuotrauka: Šiaurės Reino-Vestfalijos NAB

15 apaštalų ir 10 vyskupų. Šiuo metu augimas sustojęs.

Krašto apaštalo padėjėjo paskyrimas

Taigi, laikas tolimesniam žingsniui: vasario 22-ąją vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider aplankė sostinę Luandą ir paskyrė krašto apaštalo padėjėją Luandai. Dabartinis krašto apaštalas Rainer Storck sakė, jog tinkamas vyras šiai užduočiai yra apaštalas Misselo: „Jis gerai žino visą šalį ir yra geras sielovadininkas. Jis yra kuklus, tačiau žino, ko nori.“

Pavojai ir kliūtys

Tai buvo kelionė su kliūtimis, sienos buvo neperžengiamos; pilietinis karas diktavo kasdienybę iki 2002-ųjų. Nepaisant chaotiškų sąlygų, tuometiniam krašto evangelistui Manuel Eduardo Mbuta pavyko gauti du lėktuvo bilietus. Tuomet ir atsivėrė keliai pas būsimuosius tikėjimo brolius ir seseris.

Tai buvo ne tik nuotykių, bet ir pavojų kupini laikai: tuometinis apaštalas Brinkmann ir keturi tikėjimo broliai pateko į sukilėlių užpuolimą šalies šiaurinėje dalyje 1989-ųjų rugpjūtį. Jo metu pirmasis vietinis Angolos apaštalas Sukami Landu Ronsard buvo taip sunkiai sužeistas, kad nuo sužeidimų mirė.

Angola žengia tolimesnį žingsnį

Tačiau net ir ši skaudi netektis neatgrasė tarnybos brolių nuo darbo šiame krašte. Bendruomenių ir jos narių skaičius nuolatos augo. 2005-aisiais reikėjo netgi išplėsti kraštą kuruojančiųjų gretas Angoloje. Nuo tada Naujosios apaštalų bažnyčios darbą šalies regionuose koordinuoja taip vadinami „Vedantieji-apaštalai“, Manuel Eduardo Mbuta, João Uanuque Misselo ir Alfonso Avelio. Šiandien Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionimis 2200 bendruomenių čia rūpinasi

Jo pirmtakas Brinkmann dar papildė, kad jo horizontas siekia net už šalies ribų. „Mokykitės anglų kalbos!“ - savo laiku skatino jis brolius iš portugališkai kalbančios Angolos. - „Vienintelis, kuris tai anuomet padarė, buvo João Uanuque Misselo.“ Tai jam atvėrė kelius prisidėti prie Afrikos darbo grupės ir kitų tarptautinių bažnyčios darbo grupių.

Krašto apaštalo padėjėjo paskyrimas yra logiškas sprendimas augančiai bažnyčiai Angoloje, pabrėžė krašto apaštalas Rainer Storck: „Apaštalui Misselo yra mažiau nei 50 metų. Jis yra geras sprendimas ateičiai.“

I Naujienos iš Lietuvos

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Apaštala Franz-Wilhelm Otten Šilutėje prie altoriaus

APAŠTALO F. W. OTTEN PAMALDOS ŠILUTĖJE

2014 metų spalio pradžioje pas mus atvyko apaštala F.W. Otten. Šilutės LNAB maldos namuose apaštala, kurį lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistas A. Blynas ir kunigai, spalio 12 dieną laikė pamaldas. Dalyvavo tikėjimo broliai ir seserys iš Šilutės. Klaipėdos, Kretingos – Palangos bendruomenių.

Pamokslui paimtas žodis iš Apaštalų darbų: „Palaimingiau duoti negu imti“ (Apd 20, 35). Prie altoriaus patarnavo vyskupas A. Strelčiūnas. Apaštala F.W. Otten suteiktė vienai sielai Šventą Paženklimą. Bendruomenė šiltai pasveikino naują mūsų bažnyčios narį. Pamaldose giedėjo jungtinis choras.

APAŠTALAS W. SCHORR KAUNE

Lietuvos NAB tikinčiuosius pradžiugino dar vienas apaštalo apsilankymas, tai buvo apaštalo W.Schorr vizitas Lietuvoje. Į pamaldas Kaune spalio 29 dieną susirinko tikintieji ir bažnyčios tarnai iš Kauno, Romainių, Jurbarko, Marijampolės, Prienų, Vilniaus ir Ignalinos bendruomenių, per 60 žmonių. Apaštalą W.Schorr lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov.

Šioms vakarinėms pamaldoms duotas žodis iš apaštalo Pauliaus laiško efeziečiams: „Bet dabar Kristuje Jėzuje jūs, kadaise buvusieji toli, esate tapę artimi dėl Kristaus kraujo. (Ef 2,13). Prie altoriaus patarnavo evangelistas E.Gavėnia. Apaštala W.Schorr suteikė Šventą Paženklimą keturioms sieloms iš Ignalinos bendruomenės.

Krašto evangelistą Darių Ezerskį apaštala W.Schorr paskyrė Kauno ir Romainių bendruomenių vadovu vietoje netikėtai mirusio kunigo R. Kardelio.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Apaštala Walter Schorr skiria krašto evangelistą Darių Ezerskį Kauno bendruomenės vadovu.

APŽVALGA

2015 gegužės 24
Sekminės

Lusaka/Zambija

Nuotrauka: 2014 – ujų Sekminės
Vokietijoje

New Apostolic Church
International

